

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د عدلیې وزارت

رسمي جریده

فوق العاده ګڼه

ګنوانسیون شمارة (۱۴۴-ج) مشوره های سه جانبه (معیار های بین المللی کار)

تاریخ نشر: (۲۰) جوزا سال ۱۳۸۸ هـ.ش نمبر مسلسل: (۹۸۲)

فرمان

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در مورد توشیح مصوبات شماره (۱۳۱) و (۱۱۲) مجلسین شورای ملی مبنی بر الحاق افغانستان به کنوانسیون شماره (۱۴۴-C)

شماره: (۴۸)

تاریخ: ۱۳۸۸/۳/۵

ماده اول:

به تاسی از حکم فقره (۱۶) ماده (۶۴) قانون اساسی، الحاق افغانستان را به کنوانسیون شماره (۱۴۴-C) مشوره های سه جانبه (معیار های بین المللی کار) منعقدہ سال (۱۹۷۶) که در یک مقدمه و (۱۴) ماده از جانب مجلسین شورای ملی تصدیق گردیده است، توشیح می دارم.

ماده دوم:

این فرمان از تاریخ توشیح نافذ و همراه با کنوانسیون و مصوبات شورای ملی در جریده رسمی نشر گردد.

حامد کرزی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

شورای ملی جمهوری اسلامی افغانستان

ولسی جرگه

تصدیق ولسی جرگه از کنوانسیون شماره (۱۴۴-ج) مشوره های سه جانبه (معیار های بین المللی کار)

شماره: (۱۳۱)

تاریخ: ۱۳۸۸/۲/۵

به تاسی از حکم ماده نودم قانون اساسی افغانستان، کنوانسیون شماره (۱۴۴-ج) مشوره های سه جانبه (معیار های بین المللی کار) به داخل یک مقدمه و (۱۴) ماده در جلسه عمومی روز شنبه مؤرخ ۱۳۸۸/۲/۵ ولسی جرگه تصدیق گردید.

امان الله پیمان

نایب دوم ولسی جرگه

شورای ملی جمهوری اسلامی افغانستان

مشرانو جرگه

تصدیق مشرانو جرگه از کنوانسیون شماره (۱۴۴- C) مشوره های سه جانبه (معیار های بین المللی کار)

شماره: (۱۱۲)

تاریخ: ۱۳۸۸/۲/۲۰

به تاسی از حکم ماده نودم قانون اساسی افغانستان، کنوانسیون شماره (۱۴۴- C) مشوره های سه جانبه (معیار های بین المللی کار) به داخل یک مقدمه و (۱۴) ماده در جلسه عمومی مؤرخ ۱۳۸۸/۲/۲۰ مشرانو جرگه تصدیق گردید.

سید حامد گیلانی

نایب اول مشرانو جرگه

۱۴۴- C کنوانسیون مشوره های سه جانبه (معیار های بین المللی کار)

طی کنفرانس عمومی سازمان بین المللی کار که در جینوا تدویر یافت، هیئت با صلاحیت دفتر بین المللی کار در شصت و یکمین دور جلسه مؤرخ ۲ جون سال (۱۹۷۶) اظهار نمودند که:

شرایط کنونی کنوانسیون ها و سفارشنامه های بین المللی کار به ویژه حق تأسیس انجمن و حفظ حق تنظیم کنوانسیون، (۱۹۴۸)، کنوانسیون حق تنظیم و معاملات جمعی، (۱۹۴۹)، به سفارشنامه مشوره ها (به سطح صنعتی و ملی)، (۱۹۶۹) ضمن تصریح حق کار فرمایان و کارگران جهت تأسیس انجمن های آزاد و مستقل توضیح نمود که لازم است تا تدابیر مشخص جهت مشوره های مؤثر به سطح ملی بین مقامات عامه و انجمن های کارفرمایان و کارگران اتخاذ گردد، و همچنان از احکام کنوانسیون ها و سفارشنامه های متعدد سازمان بین المللی کار که نیاز به مشوره با انجمن های کار فرمایان و کارگران دارند، اتخاذ گردد. با در نظر داشت ماده چهارم آجدای مجلس، تحت عنوان "تأسیس نظام سه جانبه جهت حمایت تطبیق معیار های بین المللی کار" روی تصویب پیشنهادات معین در مورد مشوره های سه جانبه پیرامون حمایت از تطبیق معیار های بین المللی کار فیصله صورت گرفت و گفته شد که این پیشنهادات باید به شکل یک کنوانسیون بین المللی تصویب گردد.

بالاخره به تاریخ بیست و یکم ماه جون سال هزار و نهصد و هفتاد و شش، کنوانسیون مشوره های سه جانبه (معیار های بین المللی کار) (۱۹۷۶)، تصویب گردید که حاوی مطالب ذیل است:

ماده اول:

درین کنوانسیون اصطلاح " نهاد های نماینده " به نهاد های اطلاق می گردد که از کار فرمایان و کارگران، که از حق تأسیس انجمن برخوردار اند، نمایندگی می نماید.

ماده دوم:

۱- هر کشور عضو سازمان بین المللی کار که این کنوانسیون را تصویب می نماید، تعهد می نماید که جهت تأمین مشوره های مؤثر بین نمایندگان دولت، کارفرمایان و کارگران، با در نظر داشت موضوعات مندرج ماده پنجم، فقره اول، پیرامون فعالیت های سازمان بین المللی کار، طرز العمل های این کنوانسیون را تعقیب خواهد نمود.

۲- ماهیت و طریقه طرز العمل های مندرج فقره اول این ماده باید در هر کشور مطابق به قوانین ملی آن تعیین گردند، این کار بعد از مشوره با نهاد های نماینده، در صورتی که همچو نهاد ها موجود و همچو طرز العمل ها ایجاد نگردیده باشند، صورت می گیرد.

ماده سوم:

۱- نمایندگان کار فرمایان و کارگران برای مقاصد طرز العمل های این کنوانسیون باید به صورت آزادانه توسط نهاد های نماینده ایشان، در صورتی که موجود باشند، انتخاب گردند.

۲- کار فرمایان و کارگران، به هر مرجع که از طریق ایشان مشوره صورت می گیرد، باید به صورت یکسان معرفی گردند.

ماده چهارم:

- ۱- مقامات ذیصلاح باید مسئولیت حمایت اداری طرز العمل های این کنوانسیون را بعهده بگیرند.
- ۲- مقامات ذیصلاح و نهاد های نماینده، در صورتی که موجود باشد، باید تدابیر لازم را جهت تمویل مصارف آموزش اشتراک کنندگان در این طرز العمل ها اتخاذ نمایند.

ماده پنجم:

- ۱- هدف از طرز العمل های بیان شده درین کنوانسیون باید مشوره در موارد ذیل باشد:
 - الف- مشوره در مورد جوابدهی دولت در مقابل پرسشنامه های که پیرامون مفردات آجندای کنفرانس بین المللی کار ارایه گردیده اند و توضیحات دولت در مورد متون پیشنهاد شده که کنفرانس روی آن بحث می نماید.
 - ب- مشوره در مورد پیشنهادات که باید، بر علاوه واگذاری کنوانسیون ها و سفارشنامه های مربوط به ماده (۱۹) اساسنامه سازمان بین المللی کار، به مقام یا مقامات ذیصلاح تهیه گردند.
 - ج- مشوره در مورد ارزیابی مجدد و طی فواصل معین کنوانسیون ها و سفارشنامه های که هنوز نافذ نگردیده اند، تا معلوم گردد که کدام تدابیر و معیار ها جهت تطبیق و تصویب آنها لازم می باشند.
 - د- مشوره در مورد سوالات ناشی از گزارشات که باید طبق ماده (۲۲) اساسنامه سازمان بین المللی کار به دفتر بین المللی کار تهیه گردد.
 - ه- پیشنهادات برای الغای کنوانسیون های الحاق شده.
 - و- جهت تأمین غور کافی روی موضوعات مندرج فقره (۱) این ماده، لازم است تا مشوره های لازم در فواصل معین صورت گیرند، این فواصل به اساس موافقت تعیین می گردد و حد اقل باید سال یکبار صورت گیرد.

ماده ششم:

زمانیکه این کار، بعد از مشوره با سازمان های نماینده در صورتی که وجود داشته باشند، مناسب پنداشته شد، مقامات ذیصلاح باید در مورد مؤثریت طرز العمل های این کنوانسیون گزارش سالانه را تهیه نمایند.

ماده هفتم:

سند رسمی الحاقیه این کنوانسیون باید به رئیس عمومی دفتر بین المللی کار جهت تسجیل مکاتبه گردد.

ماده هشتم:

۱- این کنوانسیون صرف بالای آن اعضای سازمان بین المللی کار تطبیق می گردد که اسناد الحاق ایشان با رئیس عمومی دفتر بین المللی ثبت و راجستر شده باشد.

۲- این کنوانسیون زمانی نافذ می گردد که از ثبت و راجستر الحاق دو عضو (۱۲) ماه سپری شود.

۳- متعاقباً، این کنوانسیون (۱۲) ماه بعد از تاریخ ثبت و راجستر الحاق آن برای هر عضو نافذ می باشد.

ماده نهم:

۱- عضوی که این کنوانسیون را الحاق نموده، بعد از سپری شدن مدت (۱۰) سال از انفاذ کنوانسیون می تواند از الحاق خود صرف نظر کند، که درین حالت یک سند رسمی جهت ثبت به رئیس عمومی دفتر بین المللی کار مکاتبه می گردد. همچو ملغی قرار دادن الحاق کنوانسیون نمی تواند الی یکسال بعد از تاریخ راجستر آن صورت گیرد.

۲- هر عضوی که این کنوانسیون را الحاق نموده و بعد سپری شدن مدت انقضاء (۱۰) سال نخواهد آنرا فسخ نماید، برای (۱۰) سال دیگر نیز الحاق نامه وی معتبر شناخته خواهد شد، بعد از آن طبق احکام این ماده می تواند الحاقیه این کنوانسیون را ملغی نماید.

ماده دهم:

۱- رئیس عمومی دفتر بین المللی کار تمام مکاتیب ثبت و راجستر الحاق و اسناد فسخ را که از طرف اعضای سازمان به وی مکاتبه می گردد به اطلاع تمام اعضای سازمان بین المللی کار میرساند.

۲- زمانیکه اعضای سازمان از ثبت و راجستر الحاق ثانی با خبر می شوند، لازم است تا رئیس عمومی اعضای سازمان را از تاریخ جدید انفاذ کنوانسیون آگاه سازد.

ماده یازدهم:

طبق ماده (۱۰۲) منشور سازمان ملل متحد رئیس عمومی دفتر بین المللی کار باید ثبت و راجستر اعضای را به منشی عمومی سازمان ملل متحد مکاتبه نماید، ارسالی تمام اسناد الحاقی و فسخ راجسترشده بشکل تفصیلی طبق احکام مواد قبلی صورت گیرد.

ماده دوازدهم:

طبق تقاضای حالات، هیئت با صلاحیت دفتر بین المللی کار گزارش را پیرامون مؤثریت این کنوانسیون به کنفرانس عمومی ارایه دارد و در صورت شرایط مقتضی میتوان مسئله تعدیل یا اصلاحات جزئی یا کلی کنوانسیون را در آجنداء کنفرانس قرار دهد.

ماده سیزدهم:

۱- کنفرانس می توان کنوانسیون جدید را که اصلاح کننده جزئی یا کلی این کنوانسیون باشد، تصویب نماید، درین صورت کنوانسیون جدید مقرر می نماید که:

الف- الحاق کنوانسیون جدید اصلاحی توسط یک عضو قانوناً باید مستلزم الغاء عاجل این کنوانسیون باشد، که درین حالت با وجود احکام ماده نهم، کنوانسیون جدید اصلاحی مرعی الاجراء می باشد.

ب- از تاریخی که کنوانسیون جدید اصلاحی نافذ می گردد، الحاق این کنوانسیون بروی اعضای دیگر باید ممنوع قرار گیرد.

۲- کلیه محتویات این کنوانسیون بشکل اصلی برای آنعه اعضای که این کنوانسیون را الحاق کرده اند ولی کنوانسیون جدید اصلاحی را الحاق نه نموده اند، مرعی الاجراء می باشد.

ماده چهاردهم:

متن انگلیسی و فرانسوی این کنوانسیون بصورت مساویانه دارای عین محتوی و اعتبار می باشد.